

[Ole Bjørn Kraft.]

Den socialdemokratiske Ordfører fremsatte nogle Bemærkninger, hvorom der i dette Land kan samles almindelig Enighed. Selvfølgelig skal Politik ikke drives ved Hjælp af Skafestøvler, men der findes ikke nogen politisk Organisation eller noget enkelt politisk aktivt arbejdende Medlem af nogen Organisation, der har en saa taabelig Opfattelse som den, det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen polemiserede imod, men der har fra Tid til anden været Don Quixote'r, som førte en drabelig Kamp mod Vejr møller og vandt en stor Sejr derved, og kan nogen være tilfreds med det, skal ingen misunde dem det. Men det er ikke det, der er Spørgsmaalet. Det, Spørgsmaalet drejer sig om, er, om man vil lade Ungdommen og Ungdommens egne Organisationer selv bestemme, om de har Lyst til at gaa i den ene Bluse eller i den anden. Man taler højtideligt om Uniformer, men de Klædedragter, vi havde, før vi fik denne Lov, var ganske enkle og simple, der var Tale om praktiske, demokratiske Bluser, som i Ungdomsarbejdet kunde være af praktisk Nytte og ogsaa havde den udmærkede Egenskab, at de understregede Kammeratskabet, gjorde, at alle var lige i det fælles Arbejde, saaledes at større eller mindre Adgang til at skaffe sig bedre Klædedragter ikke spillede nogen Rolle. Vort principielle Standpunkt er, at det i et Land som Danmark med det danske Folks almindelige Karakter og Indstilling aldeles ikke er nødvendigt at vedtage et Lovforslag om, hvilken Klædedragt Folk maa gaa med, og hvilken de ikke maa gaa med. Vi tror, at det politiske Liv her i Landet, at Folkestyret og den demokratiske Tankegang er bedre tjent med Frihed paa dette Omraade end med rigoristiske Bestemmelser som dem, der er indeholdt ogsaa i det foreliggende Lovforslag. Vi havde derfor haabet, at Regeringen var gaaet videre ad den Vej, den slog ind paa, da Regeringen for anden Gang fremsatte dette Lovforslag, idet man under Udvalgsbehandlingen gav Tilslutning til en yderligere Indskrænkning af det oprindelige Lovforslag. Det har Regeringen imidlertid ikke gjort, men det er muligt, at vi under Udvalgsforhandlingerne kan naa frem dertil.

Det er mig ikke let at se, hvilken Begrundelse Justitsministeren egentlig har til at genfremsætte Lovforslaget. Da vi første Gang behandlede et Lovforslag af denne Karakter her i Tinget, henviste man til nogle bestemte Begivenheder, der havde fundet Sted i Nordslesvig; man hævdede,

at Lovforslaget var nødvendigt, hvis ikke værre Ting skulde ske. Alle, der har fulgt den politiske Udvikling siden da, ved, at det Skræmmebillede, man opbyggede ved den Lejlighed, var fri Fantasi, der har ikke for os foreligget nogen som helst Kendsgerning, som viser, at den Begrundelse, hvormed man oprindelig fremsatte Lovforslaget, i Virkeligheden er holdbar. Man fastholder den imidlertid. Anden Gang mildnede man Loven; nu kommer man med den igen, Ministeren hævder, at Forholdene ikke har ændret sig, de er de samme. Jeg vil gerne høre en Udtalelse fra den højtærede Justitsminister om, hvilke Forhold her i Landet det er, som begrunder den Frygt, man maa nære, hvilke Forhold det er, der nødvendiggør for os at vedtage en Særlovgivning af denne Karakter. Vi har hele Tiden hævdet — og det er stadig vor Opfattelse —, at denne Lov i høj Grad er partipolitisk præget, at den har sit Udspring i en Modstand mod en bestemt politisk Organisation, idet den først kom til Verden paa et Tidspunkt, hvor den konservative Organisation begyndte at indføre sine Bluser, men ikke paa det Tidspunkt, hvor den socialdemokratiske Ungdom gik rundt i deres blaa Bluser.

Efter disse almindelige principielle Betragtninger vil jeg gerne vende mig til en bestemt Side af Lovforslaget, hvor jeg meget vil henstille, at man optager en Forhandling, ikke mindst om de Bestemmelser, Lovforslaget indeholder angaaende de frivillige Korps. Der findes ikke nogen reel Begrundelse for at opretholde disse Bestemmelser. Det er ikke under de tidligere Diskussioner lykkedes Regeringens Ordførere at fremføre nogen som helst Kendsgerning, der kunde begrunde Nødvendigheden af, at det ikke skulde være de frivillige Korps tilladt at spadserere rundt i deres Uniformer, men at de tværtimod umiddelbart fra Øvelsen skal gaa hjem og skifte, en Bestemmelse, der medfører store Ulemper for disse Korps's Arbejde, Korps, der er anerkendt af Regeringen og har Overenskomst med Regeringen med Hensyn til deres Arbejde. Lovforslagets Bestemmelser her er saa meget mere urimelige, som de rammer de daarligst stillede, de fattigst stillede af Studenterne, der f. Eks. er akademiske Skytter, haardest, fordi dette at bære Uniform for dem er en Besparelse, en Sag, som er af praktisk Betydning for dem, og som sparer dem Udgifter. Vi har ved tidligere Lejlighed søgt at faa denne Bestemmelse ændret, og jeg har forstaaet, at der ogsaa inden for Venstre er stærk Sympati herfor. Med hele det Kendskab, man har til disse Korps's Arbejde,